

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל

בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת תזריע

1122 א ניסן תשפ"ב

זמני השבת

שבת החודש

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
6:23	6:38	6:32	6:43
מוצאי שבת	7:36	7:38	7:37
רבנו תם	8:15	8:14	8:15

הילולא דצדיקיא

- א. כ"ק רבי שלמה פינטו זע"א
- א. רבי אלימלך מגראדזיסק מח"ס 'אמרי אלימלך'
- ב. רבי יחיאל מיכל, המגיד הקדוש מזולוטשוב
- ב. רבי דוד חנניה ויטרבי רבה של פאדובה
- ג. רבי אריה לייב גרוסנס, מח"ס 'לב אריה'
- ג. רבי עמנואל נונים קארוולוהו רב ק"ק בניו יורק
- ד. רבי רחמים ססים פלאגי
- ד. רבי שלום יעקב שמחה רוטמן מח"ס 'אבני שיש'
- ה. רבי שניאור זלמן בעל 'תורת חסד' מלובלין
- ה. רבי שלום מרדכי הדאיה ראש ישיבת המיקובלים 'בית אל'
- ו. רבי חיים אבולעפיה, מח"ס 'עץ חיים'
- ו. רבי אהרן ראטה, מח"ס 'טהרת הקודש'
- ז. רבי יוסף הכהן פלשניצקי
- ז. רבי שאול צדקה

צלמי א-להים, הלכך הוא משתלח חוץ לשלש מחנות, מזה כנגד מדה, כשם שהוא בייש את המקום שלש פעמים, כך הוא מתבייש ומשתלח חוץ לשלש מחנות.

אחים יקרים, מנעו עצמכם מלדבר לשון הרע ואפילו על דבר אמת שזה גם נכלל בכלל לשון הרע, ועל ידי כך מתרגלים גם לדבר שקר. וכל המדבר לשון הרע על חבירו אין זה אלא מחמת שהוא מבקש שאחרים ישאו את האדם שעליו הוא מדבר וזה היפך האחדות. והירא את דבר ה' ירחיק נפשו מלדבר לשון הרע על אף אחד מגדולי ישראל.

וראיתי מובא בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, וזה לשונו: "דע שלשון הרע של עולם מזיק ופוגם העניויות. שעל ידי לשון הרע שהעולם מדברים, על ידי הפגם הזה, אי אפשר להצדיקים להיות ענויים, כי פגם לשון הרע מפריד בין ענוה לחכמה, ועל ידי זה, נפגם הענוה, ואי אפשר להיות ענוה בלא חכמה אינה כולם, כי בודאי אין זה מעלת הענוה, להראות עצמו בכפיפות ראש בדרך שטות כאילו הוא ענוה פסולה, ועיקר הענוה כשהיא בחכמה. ועל ידי פגם לשון הרע, נעשה פירוד בין ענוה לחכמה ועל ידי זה אי אפשר להיות ענו. וזה היתה מעלת משה רבינו ע"ה ששבחה התורה אותו, שהיה כל כך גדול במעלת הענוה, עד שאפילו לשון הרע לא הזיק לענוותנותו, וזה שכתוב "ותדבר במשה" וכו'. נמצא שהיה פגם לשון הרע בעולם, אף על פי כן, "והאיש משה ענו מאד". כי היה במעלה גדולה כל כך בענווה, שאפילו פגם לשון הרע לא הזיק לו לענווה שלו, עד כאן דבריו.

נמצא שכאשר פשוטי העם מדברים לשון הרע, הרי הם פוגמים גם בצדיקים. והתיקון לכך שהגדולים ישלימו ביניהם והקטנים יזהרו בדיבורם ואז כולם יהיו באחדות. ועוד, שפעמים על ידי לשון הרע שמדבר על חבירו הוא גורם שבני אדם מסתכלים עליו בצורה שונה ומזלזלת יותר מאשר קודם לכן, ואם כן הוא גורם לפגם בצלם אלוקים של חבירו שהוא מעשה ידיו של הבורא יתברך שבעבורו נברא העולם. וכמאמרם לפיכך נברא אדם יחיד, ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל כאילו איבד עולם מלא. ואם כן על ידי לשון הרע שדיבר נחשב לו שהחריב את עולמו של הקדוש ברוך הוא. ואין לאדם כזה תיקון אלא אם כן יבקש מחילה לפני כל האנשים שדיבר אותם לשון הרע. דאם לא יעשה כן, הרי שעונוונו ליוהוה עד הקבר. ויצטרך לתת על כך דין וחשבון, ואפילו שהוא אדם גדול.

ואם כן רואים אנו שכל הצרות שבעולם תחילתן ועיקרן הן על ידי שנאת חינום. אשר על כן בואו נשנס מותנינו, ונעזוב את כל הקנאה והשנאה שבינינו ולא נדבר לשון הרע על הזולת, וכי אז נזכה לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו.

משפיר לדוד

החוטא בלשון הרע פוגם בשכינה הקדושה

"כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו" (ויקרא יג, מז)

אמרו רבותינו ז"ל שהמצורע נשתלח חוץ לשלש מחנות. עוד אמרו בגמרא (ברכות ה, ב) כל מי שיש בו אחד מארבעה מראות נגעים הללו, מזבח כפרה הן לו, ופירש רש"י הואיל והוא משתלח חוץ למחנה והוא מתבייש בדבר.

והקשה לי בני נ"י מה הטעם שציווה הקב"ה למשה רבינו ביום חנוכת המזבח שיהא מבייש את המצורעים עד שישלחם חוץ לשלש מחנות, הרי אף חייבי מלקות כיון שנתביישו נפטרו מן המלקות, ומה נשתנו נלקין ממצורעים, הללו כיון שנתביישו שוב אינם נלקים, ואילו הללו אף על פי שנתביישו עד שלא נשתלחו מחוץ לשלש מחנות לא נפטרו מידי עונשן?

והעניין הוא, שהרי אמרו חכמים (ויק"ר טז, ו) זאת תהיה תורת המצורע (ויקרא יד, ב) "המוציא שם רע", ללמדך שכל האומר לשון הרע עובר על חמשה חומשי תורה לפיכך משה מזיהר את ישראל זאת תהיה תורת המצורע, כלומר שנגעים באים בעוון לשון הרע והוצאת שם רע.

הלכך אמרו לו הקב"ה למשה ביום חנוכת המזבח שיבייש למספרי לשון הרע. וכל כך למה? הואיל ובשעה שהאדם מספר לשון הרע כביכול הקב"ה מתבייש מפמליא של מעלה, וכעניין שאמרו חכמים (סנהדרין לח, ב): בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לבראות את האדם, ברא כת אחת של מלאכי השרת אמר להם רצונכם נעשה אדם בצלמנו? אמרו לפניו: רבונו של עולם, מה מעשיו? אמר להן כך וכך מעשיו! אמרו לפניו רבונו של עולם (תהלים ח, ה) "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו", הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם, וכן כת שניה. כת שלישית אמרו לפניו: רבונו של עולם, ראשונים שאמרו לפניך מה הועילו, כל העולם כולו שלך הוא כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך, עשה.

וכיון שהאדם חוטא לפניו ומלאכי השרת אומרים לפניו: רבונו של עולם ביקשת לברוא את האדם, ולא רצינו עכשיו שבראת אותו וחסא לפניך וקלקל את העולם, מה הנייה יש לך בעולמך הימנו? וכן אמרו בגמרא שם כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה, שמעשיהן מקולקלין אמרו לפניו: רבונו של עולם! לא יפה אמרו ראשונים לפניך.

באותה שעה כביכול המקום מתבייש מפני פמליא של מעלה ממעשיהן של רשעים, וכיון שכן, אדם שהוא מספר לשון הרע ואינו חס על כבוד קונו, ולא עוד אלא כל אדם נברא בצלם א-להים וכן הוא אומר (בראשית א, כז) ויברא אל-הים את האדם בצלמו בצלם א-להים ברא אותו, וכיון שהוא מספר לשון הרע על צלמו של מקום כאילו דיבר במקום עצמו, ולא עוד אלא שחמורה לשון הרע שבשעה שהוא מספרה הוא הורג שלשה, נמצא שהוא בייש שלשה

דברי הנמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

כחה של (שתיקת) הלשון

במרכז פרשתינו אנו מתוודעים לקלקלת הלשון, מות וחיים ביד הלשון, עד כמה נפרעים מיהודי שמפריד בין הדברים ולשונו מהלכת ריב ומדנים בין אדם לחברו, נגעי הגוף, נגעי בגדים ואפילו נגעי בתים.

ומנגד, יש לנו להתבונן בדברי חז"ל שהעריכו מאוד את הבולם פיו בשעת המריבה, בשעה שמרכלים ומוציאים את דיבתו, והוא יושב ומחריש, ומעדיף להיות מן הנעלבים ואינם עולבים - שומעין חרפתם ואינם משיבים, ועליהם הכתוב אומר "ואוהביו - כצאת השמש בגבורתו".

הנה לפנינו סיפור מופלא, המתואר מפי בעל המעשה הגר"י זילברשטיין שליט"א בספר "ברכי נפשי".

ישבתי בבית מדרש אחד בירושלים, ולפתע ניגש אלי יהודי וסיפר לי:

במשך שנים רבות הייתי חשוך-בנים. הדבר גרם לי ולרעייתי צער איום-ונורא. הוצרכנו לילך מרופא לרופא, על מנת להגשים את שאיפתו של כל בן-אנוש, ולזכות לזרע של קיימא. שאיפתנו זו לא התגשמה במשך שנים מאז החתונה.

והנה, הוא ממשיך בסיפורו, יום אחד מצאתי בספר 'עלינו לשבח' המביא את העצה שנתן הגר"ח קניבסקי לאדם שהיה חשוך-בנים, שיחפש אדם העונה לתואר 'הנעלבין ואינו עולבין', ויבקש ברכה ממנו, ובעז"ה יושע. ומובא שם בספר, שהיהודי ההוא עשה כעצת הגאון שליט"א, ונושע בצורה פילאית ומיוחדת במינה.

היהודי שפגשני בבית המדרש, המשיך לספר שחשב לעצמו שאם הקב"ה זימן לידו את הסיפור הנ"ל ואת העצה הכתובה בו, אולי הסגולה היא ממתנה גם לו.

החלטתי שבמקום שאמשיך לחפש רפואה למכתי, אחפש יהודי שהעליבו אותו והוא לא השיב ולא הגיב, אלא ספג את העלבונות שהטחו בו, ואבקש ממנו ברכה...

ואז החלו הספקות לכרסם בי; מהיכן משיגים יהודי כזה הנעלב ואינו עולב? הרי אי אפשר לפרסם בעיתונים שאני מחפש אותו, כדי שיתקשר אלי... גם אי אפשר לתלות מודעה כזו בבית הכנסת...

אבל החלטתי לקום ממקומי, ולהתחיל לחפש...

והלא-יאומן הזה התרחש ממש לנגד עיניי! כבר בצעדי הראשונים נכנסתי לבית מדרש פלוני, והנה ניגלה לפני מחזה ש'התאים' במדויק למה שחיפשתי...

ראיתי כמה אנשים מקיפים יהודי ומעליבים אותו והוא אינו מגיב! לא פחות ולא יותר!

הדבר נמשך כמה דקות, ומיד לאחר שהמעליבים עזבוהו, ניגשתי אליו בסערת-נפש רבה וסיפרתי דברים כהווייתם, וביקשתי ממנו שיברכני.

והלה בירך. ולאחר 9 חודשים נולד לי בן.

דומה שאין צורך להאריך ב'מוסרי ההשכל' הנובעים ממעשה זה, אבל יש ללמוד מכך את העיקר, והוא, עד כמה גדולה מעלתו של הנעלב ואינו עולב.

ידע לו כל 'נעלב' שכזה, שגם אם אף אחד לא ניגש אליו, ולא ביקש ממנו שיברכנו, הרי שניתנו לו כוחות סגוליים עצומים, ותפילתו אינה תפילה של אדם רגיל.

התפילה שהוא מתפלל, בכוחה להביא ישועות גדולות על עצמו ועל כל הסובבים אותו.

ולכן כדאי לו שבאותו רגע שבו התגבר על עצמו, שיבקש מהש"ת שייקח ממנו את כל המניעים והמחסומים המפריעים לו בעבודת השם, ויתחנן על כל יתר דברים המציקים לו.

ומאידך גיסא, אדם המתגבר על עצמו ואינו מגיב כשפוגעים בו, ויודע את מעלתו וכוחותיו הסגוליים, יוכל דוקא בשל כך להתגבר על עצמו, ויקל לו לעמוד כצור-איתן מול המעליבים אותו, שכן הוא יודע איזו מתנה גדולה יתנו לו אז מן השמים!

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

אמירת שלום לאבל

בשלושת ימי האבלות הראשונים ר"ל, אסור לאבל לשאול בשלום אחרים, ואסור לאחרים לשאול בשלומו. נשאל ע"י אחרים; יענה אבל אני ואסור לי לתת שלום.

משלשה ועד שבעה, אינו שואל, ואם אחרים שאינם יודעים שהוא אבל שואלים משיב להם.

משבעה ועד שלשים ועל אב ואם עד י"ב חודש, שואל בשלום אחרים, והם אינם שואלים בשלומו.

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ה הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

עין רואה ואוזן שומעת

בא לפני יהודי חולה מאד שהיה זקוק לצילום ראש ממושך ל"ע וביקש ממני להתלוות אליו לבדיקה. בבדיקה זו מצולם המוח מאות תמונות מכל זווית אפשרית כך שניתן לראות את כל חלקיו עד לפרטי פרטים ממש.

ליוויתי את היהודי למקום הבדיקה ועמדתי לימינו בשעתו הקשה, אך בו בזמן למדתי לעצמי מוסר גדול מהדבר:

באותו אופן שמוחו של היהודי נבדק ומצולם מאות פעמים בדקדוק רב על ידי המכונה המשוכללת המחוברת למסופי מחשב מהמתקדמים בעולם שאוספים לתוכם את כל התמונות ואת כל ממצאי הבדיקה, כך בדיוק נבחנים כל מעשינו בעולם הזה לטוב ולמוטב, ובדקדוק רב נבדקות כל כוונותינו בשעת מעשה, לפני ולאחריו.

כעת, בראותנו את הדיוק הרב בו ניתן לרדת לחקרי מוחנו ולבנו, עלינו להקפיד עשרת מונים בכל מעשה ומעשה שאנו פועלים בעולם שיהא באופן המושלם ביותר ובכוונה הטהורה והרצויה ביותר, שכן נצטרך לתת על כך את הדין בבוא יום פקודה.

במה מפטירין

הפטרת השבוע: "כה אמר ה' א-להים בראשון" (יחזקאל מה).

הקשר לפרשה: בהפטרה נקרא על הקרבנות שיביא הנשיא בראש חדש ניסן, וכמו כן מסופר על חג הפסח, וכך גם המפטיר של שבת החודש עוסק בענין ראש חדש ניסן וחג הפסח הממשמש ובא לטובה. ומוסיפים פסוק ראשון ואחרון מהפטרת ר"ח "השמים כסאי".

מז האוצר

ממושנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

הזורעים בדמעה זוכים לסייעתא דשמיא

ההפרדה שהפרידה התורה בין פרשת תזריע לפרשת מצורע, אומרת דרשני:

הלא הנושא העיקרי הנידון בפרשת תזריע הוא עניני המצורע לכל גונוני, בבגדו בגופו ובביתו, ורק את החלק של טהרת המצורע וקרבתו כללו בפרשת מצורע. ובאמת ברוב השנים, מלבד שנה מעוברת, יוצא שפרשיות תזריע ומצורע מחוברות, כיון שעניינם אחד. אבל סוף סוף חולקות שתי הפרשיות שמות לעצמן, ומדוע זה?

והנראה לבאר, שהנה ראשי התיבות של פרשיות תזריע ומצורע הוא "מת". וזאת לרמז שעל האדם לקבוע עתים לתורה, ושיהיה מת רק בשביל התורה. כפי שאמרו חז"ל על הפסוק "זאת התורה אדם כי ימות באוהל" - "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה". וההסבר הוא - שכאשר מגיע הזמן שקבע האדם ללימוד התורה מתנתק הוא מכל הבלי עולם הזה, פורש מכל עסקיו וענייניו, ויושב ללמוד את השיעור הקבוע לו.

הנה כי כן, בשמות הפרשיות של תזריע ומצורע, רצתה התורה לרמוז את ענין קביעת העתים לתורה. ואכן הנושא הראשון של פרשת תזריע רומז בו גם כן את ענין זה, הפסוק "אשה כי תזריע זרע וילדה זכר" מפורש על פי דרך הרמז, על מי שלומד תורה וזוכה לחדש חידושים שבזה זרע זרע, שעל גבי החידושים האלו יוכל הוא ויוכלו הבאים אחריו להוסיף עוד חידושים. והוא דומה לזריעת זרע קטן באדמה, שממנו צומח עץ רחב ממדים. כמה תילי תילים של חידושים נוספו על איזה חידוש קטן של רש"י או הרמב"ם. ופעמים אפילו מאיזה חידוש ששומעים מפי ילד קטן, אפשר לחדש הרבה.

ולמתבונן, מסר זה הוא יסודי ביותר עבור הנושא השני של פרשיות תזריע ומצורע, שעוסקים בענייני צרעת שמגיעה לבעל לשון הרע. לשון הרע ודברים בטלים הם ההיפך הגמור מזריעת הזרע של התורה, כי ההיפך של זריעת תורה וקדושה זה דיבור דברי לשון הרע. ועל כן הקדימה התורה שצריך להקפיד על עיתים לתורה, ולהרגיל את הצאצאים לזרוע זרע

של תורה, ובכך להתרחק מלשון הרע, ולא יקבלו צרעת חלילה.

שבת שבתון

א. לא יעשה מפירות הנאכלים חיים מיני מרקחת. אך מותר לעשות מרקחת מקליפות של תפוזים הקדושים בקדושת שביעית, אבל לא ירקח את גוף הפרי.

ב. העושה מרקחת פירות [ריבה] מקליפות שיש בהם קדושת שביעית [הראויות לאכילה], יש לו ליזהר לאכול את הריבה קודם זמן הביעור.

ג. אסור לערב פירות שביעית עם דבר מר, או לקלקל את טעמם בדרך אחרת, מפני שעל ידי זה הוא מפסיד אותם. וכן אסור לערב פירות שביעית עם תרופה, כדי להמתיק את טעם התרופה.

ד. האוכל קומפוט שיש בו פירות הקדושים בקדושת שביעית [או מרק שיש בו ירקות באופן שהם קדושים בקדושת שביעית], אינו מחויב להכניס את שיירי הקומפוט [או המרק] הנשאר למקרר, אף שגורם שהנשאר יתקלקל.

ה. פירות וירקות של שביעית אוכל כדרכו, וכאשר גומר לאכול, המעט שרגיל להשאיר בצלחת ובקדרה אינו חושש עליו, ומותר לו לזרוק לפח אשפה, וגם לא צריך למרק את הסיר או את הצלחת, אלא רוחצם כדרכו.

אולם אם נשאר שיעור ניכר שרגילים לשמור לעצמו או לבהמתו, או להחזיר לקדרה, ועכשיו רוצה לזרוק אותו, אינו זורק לפח אשפה, אלא נוהג כנוצר לעיל.

ו. מותר לשטוף סירים וצלחות שיש בהם שיירי מאכלים הקדושים בקדושת שביעית, אף על פי ששיירי המאכל הולכים לאיבוד, כל שהכמות קטנה שאין רגילים בכל השנים לטרוח ולאסוף כמות זו.

ז. מותר לבשל מרק ירקות מירקות של שביעית, כגון עגבניות וגזר, שהרי הדרך לאכול ירקות אלה גם כשהם מבושלים או מטוגנים.

ח. מותר לאכול גזר חי, וכן מותר לעשות סלט מגזר, וגם לרסק את הגזר, ולשטוף אחר כך את המכונה מהפסולת.

הידודי הפרשה

חידודים לפרשת תזריע

1. בעבור איזה חטא האדם נענש בנגעים?
2. האם מותר לתת שלום לאבל?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משיירי כנסת הגדולה

הצדיק רבי שלמה פינטו זיע"א

השבוע ביום א' לחודש ניסן, יחול יום ההילולא של הצדיק המקובל רבי שלמה פינטו זיע"א, אביו של כ"ק מרן ציס"ע רבי חיים פינטו זיע"א.

רבי שלמה פינטו זיע"א נשא לאשה את אחותו של רבי כליפא ו' (בן") מלכה זצ"ל מהעיר טיטוואן, שהיה ידוע כבעל נכסים רבים. השניים, רבי כליפא ורבי שלמה עסקו במסחר וראו ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם.

עם זאת יש לציין שעושרם הרב לא סימא את עיניהם, לנגד עיניהם היה תמיד מאמר החכם רבי אמנון ממגנצא זצ"ל: "אדם יסודו מעפר וסופו לעפר", ובכל עת ובכל זמן הקדישו השניים את זמנם ללימוד התורה הקדושה ולעבודת השם יתברך.

בשעה שאנשיהם עסקו במסחר ועשו את מלאכתם בקניית סחורות ובמכירתם, עסקו שני הגיסים בתורה ופלטו בחכמה ובהוויות דאביי ורבא. מידי פעם הופרע לימודם להתיעצות הכרחית עם פועלים שנכנסו אליהם בשאלות דחופות שלא סבלו דיחוי, אך עם סיום ההתיעצות שבו השניים לעולמה של תורה.

ביתו ואף אוכל לא היה לו ליתן לילדיו. הוא נטל את החליפה של בן הרב מהמתלה, יצא מהבית והלך למכור את החליפה. בכסף שקיבל תמורת החליפה, קנה העני מצרכי מזון בשוק לארוחת הערב למשפחתו.

והנה באמצע הלילה תקפו את העני כאבי בטן איומים, מבלי יכולת להירגע כלל, ואמצעי הרפואה שנטל כדי לשכך את כאביו - לא עזרו לו. אשתו שהבחינה בצערו שאלה אותו: אלו חטאים עשית היום? והבעל משיב: לקחתי את החליפה של בן הרב, מכרתי אותה לאיש פלוני, כדי שיהיה לי כסף להביא לכם אוכל לארוחת הערב.

עם אור ראשון של הבוקר, קמה האשה מיד, נטלה אחד מחפצי ביתה, ורצה בבהילות אל אותו אדם, נתנה לו את החפץ ולקחה ממנו בחזרה את החליפה של בן הרב.

באותו בוקר התעורר בנו של רבי שלמה והתכונן לתפילת שחרית. הוא ניגש אל המתלה, אך לתדהמתו לא מצא שם את החליפה. הוא ניגש לאביו ואמר לו: אבא, החליפה שלי נעלמה, ואיך אוכל ללכת לבית הכנסת לתפילת שחרית? ענה לו אביו הצדיק: "אל תדאג בני! מי שלקח את החליפה שלך הוא יחזיר לך אותה מיד".

בעוד הם מדברים והנה נשמעות דפיקות בדלת. על הסף ניצבה אשתו של העני כשבידה החליפה ובקול תחנונים ביקשה מהרב: "כבוד הרב יודע שבעלי עני מרוד, והוא גנב את החליפה. עתה הוא שוכב בבית עם כאבי בטן, כמעט מת. בבקשה ממך, תתפלל בעדו כדי שיבריא".

או אז השיב לה הצדיק רבי שלמה ואמר: "לכי לבייתך, כי בעלך כבר בריא".

האשה שבה לביתה, וראתה כי אכן בעלה הבריא מכאביו לאחר שהשיבה את הגזילה וביקשה את סליחת הצדיק.

כשתים עשרה שנה לאחר הולדת בנו חיים, נסתלק אביו הצדיק רבי שלמה פינטו זיע"א לשיבה של מעלה ביום א' לחודש ניסן, ראש החודשים. זכותו תגן עלינו, אמן.

את רוב היום העבירו שני הגיסים בצוותא, כשהם עטורים בטלית ותפילין ולומדים בחברותא. חלק נכבד מסדר יומם כלל משא ומתן הלכתי שהיה קשור לשאלות שעליהם השיבו לשואלים דבר ה' זו הלכה.

עד כמה גדלה מידת הענווה שהיתה טבועה באישיותו המופלאה של רבי שלמה, יש ללמוד מהעובדה שבפסקי התשובות שנשלחו לתפוצות ישראל, דרש רבי שלמה מגיסו רבי כליפא שלא יחתום את שמו בפסקי ההלכות. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שרבי שלמה ראה בגיסו זה מלאך ה' צב-אות, והיה גדול ונכבד בעיניו להיות חתום יחד עמו על פסקי דין.

החברותא בין השניים התקיימה גם בעת נסיעותיהם אל מחוץ למדינה, בנסיעות שהיו נחוצות לעסקי המסחר. לשניים היו ספינות שהובילו מטענים וסחורות בין מרוקו לספרד ופורטוגל.

בשלב מסוים עקר רבי שלמה פינטו את דירתו עם בני משפחתו, ועבר בעקבות גיסו לגור בעיר אגאדיר שם קבע את מושבו. ואולם, בעיר אגאדיר לא שפר עליו חלקו. אסון פקד שם את רבי שלמה; אשתו נפטרה בדמי ימיה, ובנים לא היו להם.

אסון זה גרם לרבי שלמה לעזוב את אגאדיר ומשם נטל את מקל הנדודים ונסע למארכש. שם נשא לאשה בשנית את אחת ממשפחת בנבנישתי. לאחר מכן שוב חזר רבי שלמה לעיר אגאדיר, ושם בעזהשי"ת נתמלא הבית כולו אורה ושמחה, בדמות בנו הנולד לו, אשר נקרא שמו בישאל חיים, הלא הוא כ"ק הגאון המקובל הצדיק רבי חיים פינטו הגדול זיע"א.

עשרה בנים היו לו להצדיק המקובל רבי שלמה פינטו זיע"א, בחורי ישיבה שלמדו והגו בתורת ה' יומם ולילה. מסופר שבאחד הלילות לאחר הלימוד בישיבה, הגיע הביתה בחור אחד מבניו של רבי שלמה ותלה את חליפתו בחדר הכניסה של הבית.

לאחר זמן קצר נכנס לביתם יהודי עני שהיה גר בשכונתם, שלא היה לו כלל במה לפרנס את בני

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

שמעו
ותחי נפשכם